

VALDĪBAS VĒSTNESIS

Maksa par „Valdības Vēstnesi”:
ar piesūtišanu par: Ls
 gadu 22,—
 1/2 gadu 12,—
 3 mēn. 6,—
 1 „ 2,—
 Piesūtīt pa pastu un pie atkalpārdevējiem 12

bez piesūtišanas (saņemot ekspedīcijā) par: Ls
 gadu 18,—
 1/2 gadu 10,—
 3 mēn. 5,—
 1 „ 1,70
 Par atsevišķu numuru 10

Latvijas valdības
 Iznāk katru dienu, izņemot

Redakcija:
 Rīgā, pilī № 2. Tālrūnis 20032
 Runas stundas no 11—12

oficiālais laikraksts
 svētdienas un svētku dienas

 Kantoris un ekspedīcija:
 Rīgā, pilī № 1. Tālrūnis 20031
 Atvērts no pulksten 9—3

Sludinājumu maksa:
 a) tiesu sludinājumi līdz 30 vienslejiņām rindīņām Ls 4,—
 par katru tālāku rindīņu 15
 b) citu iestāžu sludinājumi par katru vienslejiņu rindīņu 20
 c) no privātiem par katru viensl. rindīņu (par obligāt. sludin.) 25
 d) par dokumentu pazaudēšanu no katras personas 80

Nr. 18 Ceturtdien, 23. janvārī 1930. g. Trīspadsmitais gads

Kino filmu ieviešanas un izvešanas kārtība. Instrukcija par pasažieru skaitīšanu uz dzelzceļiem 1930. g. naktī no 11. uz 12. februāri.

Rīkojums par operāciju paplašināšanu Ķīpatu pieturas punktā.

Valdības rīkojumi un pavēles.
Rīkojums Nr. 13
 1930. g. 18. janvārī.

Kino filmu ieviešanas un izvešanas kārtība.
 Nosaku, ka:
 1. Pie apgaismoto kino filmu muietošanas ekspertam muitas kvītē jāieraksta filmas ārzemes nosaukums un daļu skaits.
 2. Izpildot par jaunievēstām nomuotām filmām statistiskās kartiņas, muitas iestādēm jāsatāda sevišķs saraksts, izglītības ministrijas kino cenzūras kolēģijai, kurā uzrādāms filmas ieviešanas datums, nosaukums, daļu skaits, svars un faktiskais īpašnieks, bet kur tāds nav zināms, — precēs rīkotājs.

Šis saraksts par katru notecējušo mēnesi muitai jāiesūta tieši izglītības ministrijas kino cenzūras kolēģijai.
 3. Izglītības ministrijas kino cenzūras kolēģija cenzūras kartiņās uzrāda filmas ārzemes nosaukumu, Latvijā doto nosaukumu un attiecīgas (l. p.) muitas kvītes numuru; bez tam cenzūra taisa atzīmi uz minētās muitas kvītes par izdarīto filmas cenšēšanu.

4. Personām, kuŗas vēlas izvest no Latvijas filmas (l. p.), kā arī kino filmu reklāmas, kuŗas apliktas ar ievadmuitas nodokli, un ievest atpakaļ bez muitas nodokļa samaksas, jāpaziņo par to muitai uzraksta veidā uz izvedpreču pieteikuma; muitas ekspertam izvedpreču pieteikumā jāuzrāda kino cenzūras kartiņas numurs un filmas nosaukums, ar kuŗu filma Latvijā demonstrēta, un reklāmām sīki jāapraksta īpatnība, atzīmējot skaitu un svaru; par šādu filmu un reklāmu nodošanu muitas pārziņā izvedējam izdodams no muitas apliecināts izvedpreču pieteikuma eksemplārs, kuŗš noder kā apliecība par atpakaļ ieviešanu.

5. Uz izdotās (4. p.) muitas apliecības pamata muiža ielaiž izvestās filmas atpakaļ Latvijā bez muitas nodokļa samaksas uz muitas kopsēdes lēmumu.
 6. Proporcionālais zīmognodoklis maksājams tikai vienu reizi pie filmas pirmās muietošanas.

7. Atpakaļ ievestās (5. p.) filmas muiža nosūta izglītības ministrijas kino cenzūrai, kuŗa pēc pārbaudīšanas filmas izsniedz īpašniekam.

8. Ja izglītības ministrijas kino cenzūra konstatē, ka atpakaļ ieviestā filma (7. p.) nav tā pati, kuŗa izvesta no Latvijas, bet tikai ar līdzīgu nosaukumu, tad kino cenzūra nosūta filmu atpakaļ muitai nomuītošanai.

9. Ar šo atcelti 1926. g. 13. aprīļa rīkojums № 61 un 1929. g. 16. jūlija rīkojums № 192.

10. Šis rīkojums stājas spēkā izsludināšanas dienā.
 Finanču ministris A. Petrevics.
 Muitas departamenta direktors E. Dundurs.
 Kino cenzūras kolēģijas priekšsēdētājs I. Zubans.

Instrukcija par pasažieru skaitīšanu uz dzelzceļiem 1930. g. naktī no 11. uz 12. februāri.

1. Saskaņā ar likumu par tautas skaitīšanu pulksten 12 naktī no 11. uz 12. februāri izdarīs uz Latvijas dzelzceļiem to pasažieru skaitīšanu, kas atradīsies ceļā.

2. Skaitīšanas darbus uz dzelzceļiem vada dzelzceļu skaitīšanas apgabala vadītājs.

3. Skaitīšanas darbus uz dzelzceļiem izdara no apgabala vadītāja ieceltie skaitītāji katram atsevišķam vilcienam. Skaitīšanas darbus vilcienā pārzina vilciena skaitītāju grupas vadītājs.

4. Skaitītājs, uzņemdamies skaitīšanas darbus, dod rakstisku solījumu savus pienākumus pēc vislabākās apziņas kārtīgi un rūpīgi izpildīt.

5. Katram skaitītājam izdod personīgu apliecību, kuŗa vajadzības gadījumos jāuzrāda.

6. Braucošiem pasažieriem par skaitīšanas izdarīšanu vagonā paziņo vilciena virskondutors tieši vai caur konduktoriem.

7. Skaitāmā vilciena virskondktoram uzlikts par pienākumu izrādīt vislielāko pretimnākšanu skaitītājiem, cik tālu to atļauj vilciena kustības tehniskie un komerciālie noteikumi un rūpēties par nepieciešamo apgaismošanu, lai skaitītājiem būtu iespējams visus pasažierus reģistrēt noteiktā laikā starp nozīmētām stacijām.

8. Skaitīšana pēc iespējas jāizdara vilcienu konduktoru brigades klātbūtnē.

9. Skaitītāju pienākums ir izturēties pret vagonā braucošiem pasažieriem pieklājīgi.

10. Par katru braucošo vilcienā pasažieri, neraugoties uz tā pavalstniecību, naktī no 1930. g. 11. uz 12. februāri izpildāma personas kartīte, pat tādos gadījumos, ja skaitāmā persona būtu atstājusi personas kartiņu ar vajadzīgām zīmēm savā pastāvīgā dzīves vietā, vai tai vietā, no kuŗas tā izbraukusi 1930. g. 11. februārī.

11. Uz visiem jautājumiem, kas paredzēti personas kartiņā, skaitītājam jāievāc pilnīgi noteikta un izsmeljoša atbilde un jāatzīmē personas kartiņas iesākumā — izbaukšanas vietas adrese, kartiņas 18. jautājumā — reģistrējamās personas pastāvīgā dzīves vieta, bet kartītes beigās 19. p. jāieraksta personas dzīves vietas adrese 1930. g. 12. februārī.

12. Ja skaitāmā persona uz kādu jautājumu nevar dot noteiktu atbildi, piem. nezina savu vecumu pateikt pēc atmiņas, tad skaitītājam ir tiesības pieprasīt dokumentus. Pie pavalstniecības jautājuma noskaidrošanas vēlama dokumentu uzrādīšana.

13. Lai neviens dzelzceļu pasažieris nepaliktu neregistrēts pēc pulksten 12 naktī no 11. uz 12. februāri, tad skaitītājs katram pasažierim pēc personas kartiņas sastādīšanas izdod īpašu zīmīti par tā reģistrēšanu, kuŗa jāuzrāda vilciena konduktoram vai skaitītājam pie pasažieru pārbaudīšanas par to reģistrēšanu.

14. Ja aiz pasažieru skaita pieplūduma biežāk apdzīvotās vietās un pilsētu tuvumā skaitītājs nav spējījis reģistrēt visus pasažierus līdz vilciena pienākšanai gala stacijā, tad dzelzceļu policijai ir tiesība aizturēt visus no vilciena izkāpušos pasažierus, kuŗi nevar uzrādīt zīmītes par tā reģistrēšanu, kamēr par katru personu skaitītājs nesastādīs personas kartiņas.

15. Skaitītājam viss skaitīšanas materiāls rūpīgi jāpārbauda un jāsummē reģistrētais pasažieru skaits un tai pašā dienā jānodod dzelzceļu skaitīšanas vadītājam.

Valsts statistiskās pārvaldes direktors M. Skujenieks.
 Dzelzceļu galvenais direktors A. Rode.
 Dzelzceļu skaitīšanas apgabala vadītājs J. Ruņģis.

Apstiprinu.
 1930. g. 20. janvārī.
 Satiksmes ministris Fr. Ozoliņš.

Rīkojums Nr. 28
 par operāciju paplašināšanu Ķīpatu pieturas punktā.

No 1930. g. 21. janvāra līdz 1930. g. 20. martam ievēdu Ķīpatu pieturas punktā, bez jau tur pastāvošām pasažieru un bagāžas operācijām, arī vagon-sūtījumu preču operācijām.

Sakarā ar to uzdodu noteikumus № 330, kas publicēti 1928. g. „Vald. Vēstn.” 55. numurā un „Dzelzceļu Vēstneša” 11. numurā, papildināti un grozīti ar vēlākiem rīkojumiem, pie Ķīpatu pieturas punkta nosaukuma operāciju apzīmējuma „ph” vietā likt „va” ar atzīmi piezīmes iedalē: „Izdara preču operācijas tikai vagon-sūtījumiem no 1930. g. 21. janvāra līdz 1930. g. 20. martam”.

Dzelzceļu galvenā direktora pal. K. Springģis.
 Eksploatācijas direktors R. Garsels.
 Finanču direktors Mazkalniņš.

Valdības iestāžu paziņojumi.

Tautas labklājības ministrijas uzaicinājums visām valsts, pašvaldības un privātām iestādēm.

Tautas labklājības ministrija uzaicina visas valsts, pašvaldības un privātas iestādes, kā arī uzņēmumus griezties vajadzības gadījumā ar pieprasījumu pēc darba spēka pie Rīgas pilsētas darba apgādes, Torņa ielā 4, tālrūņi: 21712 un 21714.

Uz š. g. 16. janvārī darba apgādē bija šāds skaits bezdarbnieku:

Sievietes:	
Tekstilrūpniecības strādnieces	7
Apģērbu strādnieces	19
Ķīmiskā rūpniecībā	—
Minerālvielu apstrādāšanas strād.	5
Pārtikas un narkot. vielu strād.	7
Grāmatrūpniecības strādnieces	—
Tirdzniecības kalpotājas	5
Higienas strādnieces	—
Kantoŗa darbinieces	29
Mājkalpotājas	55
Tirdzniecības kalpotājas	—
Laukstrādnieces	5
Nekvalificētas strādnieces	461
Citos arodos	7
Pusaudži	14
Kopā	614

Vīrieši:	
Metalstrādnieki	94
Kokstrādnieki	26
Apģērbu strādnieki	—
Pārtikas un narkot. vielu strād.	16
Dažādu dzīvnieku vielu apstrād. strādnieki	16
Grāmatrūpniecības strādnieki	6
Būvstrādnieki	155
Transporta strādnieki	8
Tirdzniecības kalpotāji	—
Kantoŗa darbinieki	8
Laukstrādnieki	5
Nekvalificēti strādnieki	591
Citos arodos	20
Pusaudži	45
Kopā	1000

Jelgavas apgabaltiesa,
 saskaņā ar savu 1930. g. 18. janvāra nolēmumu, izbeidz Rūdolfa Praulja meklēšanu, kas ierosināta ar „Valdības Vēstneša” 1929. gada 12. oktobra 232. numurā, saskaņā ar šīs tiesas 1929. g. 3. oktobra nolēmumu iespiesto sludinājumu, jo Rūdolfs Praulis ir atrasts.
 Jelgavā, 1930. g. 20. janvārī.

Priekšsēdētāja biedrs J. Strazds.
 Sekretārs A. Štubis.

Paziņojums № 218.
 Zemes vērtēšanas virskomisija paziņo, ka savā sēdē skatīs cauri šādas atlidzības lietas:

1930. g. 25. februārī, pulksten 15 dienā, Rīgā, Dzirnauvu ielā № 31, dz. 2.

2498) Miķeļa Filipoviča atlidzības lietu par pirktām ēkām Finanču ministrijai piešķirtā Indras biezi apdzīvotās vietas apbūves gabalā № 88F;

2499) Stukmaņu liķieŗu fabrikas akc. sab. direktora Heinriha Bruemmera atlidzības lietu par pirktām ēkām Pļaviņu pils. pašvaldībai piešķirtā Pļaviņu pils. apbūves gab. № 47F;

2500) Emīlijas un Edes Šminiņu atlidzības lietu par celtām ēkām Madonas apriņķa Adulienas pagasta Jaunadulienas muižas saimniec. № 44F;

2501) Jāņa Prikāša un Jēkaba Zušmaņa atlidzības lietu par pirkto ēku Izglītības ministrijai piešķirtā Smiltēnes pilsētas apbūves gab. № 152F.

Rīgā, 1930. g. 21. janvārī. № 8873.
 Zemes vērtēšanas virskomisijas priekšsēdētājs A. Kuze.
 Sekretāra v. A. Sakenfelds.

Valdības vietējo iestāžu rīkojumi.

Saistošie noteikumi par tirgošanu ar pienu un piena produktiem Tukumā.

Pieņemti Tukuma pilsētas domes 1929. g. 16. novembra sēdē un apstiprināti ar iekšlietu ministrijas pašvald. departamenta 1929. g. 17. decembra rakstu № 95370.

I. Uzraudzība.

1. §. Uzraudzību par pienu un piena produktu ieviešanu, ražošanu un tirdzniecību Tukuma pilsētas administratīvās robežās pilsētas valde uzdod veterinārārstam un no pilsētas valdes pieņemtiem piena kontrolieŗiem. Šim personām tiesība katrā laikā pārraudzīt piensaimniecības, piensaimniecības produktu ražošanas uzņēmumus, pārvadāšanas ierīces, traukus, pārdošanai lietojamus priekšmetus, pienu un piena produktu tirgošanās veidas, kā arī pašus piena produktus, ņemot no tiem bez atlidzības paraugus laboratoriskai izmeklēšanai. Pilsētas valdei tiesība izsludināt izmeklēšanas rezultātus vietējos laikrakstos.

Piezīme: Maksu par pienu un piena produktu izmeklēšanu no šo saistošo noteikumu pārkāpējiem nosaka dome.

11. Piens, krējums un piena produkti, kuŗus atļauts pārdot.

2. §. Atļauts pārdot šādas piena un tā produktu šķirnes:

- 1) nenokrējotu (pilnpiena) pienu,
- 2) nokrējotu (vājpiena) pienu,
- 3) vāŗitu pienu,
- 4) rūguŗu un bieŗpienu,
- 5) ķēnes pienu (paniņas),
- 6) jaunpienu,
- 7) krējumu: saldu, skābu, putu un presētu,
- 8) sviestu,
- 9) sieru un citus piena produktus.

3. §. Par nenokrējotu pienu (pilnpienu) skaitāms govju piens, kas iegūts govi pilnīgi izslaucot, bez jebkādiem piemaisījumiem, nav nokrējots, ne arī kaut kādi pārveidots un satur ne mazāk kā 30% tauku vielu.

4. §. Nokrējots (vājpiens) ir piens, kuŗam krējums atdalīts un ja tas satur mazāk par 30% tauku vielu.

5. §. Par vāŗitu pienu saucams piens, kas bijis sasildīts līdz 100°C (80° R).

6. §. Rūgušpiens ir saskābis un sarūdzis pilnpiens vai vājpiens. Biezpiens tādā pat piens, ja no tā atdalītas sūkalas.

7. §. Kērnas piens (pauņas) ir pēc sviesta atdalīšanas no krējuma vai piena pārpalikušais šķidrums.

8. §. Jaunpiens ir piens, ko iegūst slaucot govī dažas dienas pirms vai pēc atnešanās un kas sildot sabiezē.

9. §. Krējums ir visvairāk tauku saturoša piena daļa, ko iegūst pienu nostādinot, vai atdalot pienu separātorā. Saldam krējumam jāsaturs ne mazāk par 15% skābam krējumam — ne mazāk par 20% un putu krējumam — ne mazāk par 25% tauku daļu. Tā sauktam presētam krējumam jāsaturs vismaz 30% tauku daļu.

10. §. Par sviestu skaitāms piens vai krējuma kuļšanas ceļā iegūtais taukvielām bagātākais produkts. Sviests pagatavojams no tāda piena un krējuma, kāds aprādīts šajos noteikumos, un tas drīkst saturēt vienīgi piēnā atrodošos taukus ne mazāk kā 80% bet kausēts sviests — ne mazāk kā 90% sviesta tauku. No salda vai skāba krējuma izgatavotam sviestam nedrīkst būt vairāk par 18% un kausētam sviestam — ne vairāk par 10% ūdensdaļu. No krējuma izgatavotā sviestā var būt ne vairāk par 4% skābuma (4 kub. cm normāla kodīga nātrija NaOH) atšķaidījuma uz 100 gramiem sviesta, bet ķēka un kausētā sviestā — ne vairāk kā 6% skābuma. Sviestu var krāsot vienīgi ar nekaitīgām augu krāsām (kurkumeju, safranu, orleanu un burkanu sulu).

11. §. Piena preparāti jāizgatavo tikai no piena, kam ir visas šajos saistošos noteikumos minētās īpašības.

12. §. Attiecībā uz visām pārējām piena šķirām jāievēro noteikumi par govju pienu, pie kam kazas pienam jāsaturs vismaz 3,5% ķēves pienam — vismaz 1% un aitas pienam — vismaz 5,5% tauku daļu.

Piezīme: citu lopu pienu var ievest un pārdot tikai ar attiecīgiem nosaukumiem, skaidrā, nebojātā un neviltotā veidā, bez kādiem piemaisījumiem un bez nokrējošanas.

III. Pārdošanā nepielaižamais piens, krējums un sviests.

13. §. Aizliegts apstrādāt, pārdot un lietot barībai šādu pienu, kas iznīcināms:

- pienu no lopiem, kuļu veselības stāvoklis var pienu īpašības iespaidot kaitīgi cilvēka veselībai un sevišķi pienu no lopiem, kuļi slimo ar infekcijas slimībām, piem. liesas sērgu, plaušu sērgu, simptomatiskiem karbunkuliem, trakuma sērgu, bakām, mutes un nagu sērgu, tāpat ar dzelteno kaiti, asins saindēšanos, saindēšanos vispārīgi, dzimuma orgānu un tesmens slimībām, stipru caureju, ar slimībām kuļas savienotas ar drudzi, tesmens vai iekšējo orgānu tuberkulozi, kas saistīta ar noliesēšanu un caureju;
- pienu no lopiem, kuļus ārstē ar indīgām zālēm;
- pienu no lopiem, kuļus baro ar kaitīgas vielas saturošu vai sapuvušu barību;
- pienu, kas satur citas vielas, piemēram ledu, ūdeni, līdzekļus piena svaiguma uzturēšanai un netīrumus;
- pienu, kuļā divu stundu laikā nostājas acīm redzami padibēni;
- pienu, kas rūgst, gļotains un netīrs, kam nedabiska krāsa (sarkana, dzeltena, zila), vai smaka un kas satur strutu un asins daļiņas;
- pienu, kas satur sēnītes, no kuļam attīstās slimības;
- krējumu, kuļš iegūts no iepriekšējos punktos minētā piena;
- sviestu, kuļš izgatavots no pārdošanai aizliegta piena un krējuma un ja tas krāsots ar anilīna vai metāla krāsām un satur sevi ar neapbruņotām acīm saredzamas piena daļiņas vai vispārīgi svešas vielas, kuļas sviestu mākslīgā kārtā uztur svaigu, tāpat arī sviestu, kas satur dažādus priekšmetus;
- sieru un piena preparātus, izgatavotus no pārdošanai un lietošanai noliegta piena.

IV. Tirgošanās ar pienu un piena produktiem.

14. §. Tirgošanās ar pienu un piena produktiem atļauta attiecīgās tirgotavās, no pajūgiem uz tirgus laukuma un piegādājot patērētājiem mājās.

15. §. Piena apstrādāšanas darbnīcu, piena un piena produktu tirgotavu ierīkošanai izprasāma pilsētas pašvaldības atļauja, kuļā atjaunojamā katru gadu.

16. §. Piena apstrādāšanas darbnīcu, pārdotavu un noliktavu telpām jābūt gaišām ar labu ventilāciju, sienām līdz 2 metri augstumā nokrāsotām ar gaišu eļļas krāsu, vai pārklātām ar gaišiem podiņiem, vai ar tamlīdzīgu materiālu, kas nelaiž cauri mitrumu. Grīda var būt no cementa, asfalta, linoleuma, akmens parketa vai koka, nokrāsota ar eļļas krāsu. Gaišā eļļas krāsā jābūt krāsotai šo darbnīcu, pārdotavu un noliktavu visai iekārtai.

17. §. Piena apstrādāšanas darbnīcu, tirgotavu un noliktavu telpas jātur vislielākā tīrībā un kārtībā un tās ikdienas jāvēdina. Telpas sausi slaucīt aizliegts. Telpām jābūt vēsām, un tās nedrīkst lietot apdzīvošanai un gulēšanai; tām jābūt arī šķirtām no blakus telpām ar cietu sienu bez durvīm. Telpās aizliegts smēķēt, izlikt attiecīgus uzrakstus, tāpat aizliegts ielaist kustoņus.

18. §. Pārējās tirdzniecības telpās, piena un piena produktu pārdošanai, vajadzīga katrā gadījumā pilsētas valdes, sanitārās komisijas un veterinārārsta atsauksme, ka tās šim nolīkam piemērotas. Ja minētās tirgotavās nav iespējams ierīkot atsevišķas telpas piena un piena produktu pārdošanai, tad pēdējās jāierīko atsevišķi skapji šo produktu uzglabāšanai. Tādiem skapjiem jābūt nokrāsotiem no ārienes un iekšpusē baltā eļļas krāsā. Atļaujas pilsētas valde izdod uz vienu gadu.

Piezīme: Ja uz sanitārās komisijas, veterinārārsta vai piena kontroliera atzinumu, piena un pienu produktu pārdošanas iekārta un vieta nebūtu piemērota, pilsētas valdei tiesība izdoto atļauju anulēt un tirgotavu slēgt katrā laikā.

19. §. Tirgošanās ar pienu un piena produktiem atļauta no pajūgiem uz tirgus laukuma noteiktā tirgošanās laikā vienīgi piēnā ražotājiem. Uzbraucēju ratiem, no kuriem tiek pārdots piens un piena produkti, jābūt tīriem un viņos novietotām precēm un traukiem atdalītiem no tiešas pieskāšanās pie ratu sienām un citiem priekšmetiem un pie tam tā, lai nekādi netūrumi nepieklūtu precēm un trauku saturam. Tas pats ievērojams attiecībā uz pajūgiem, ar kuriem pienu un piena produktus piegādā patērētājiem mājās.

20. §. Personām, kas tirgojas ar pienu un piena produktiem veikalos un uz tirgus, vai nodarbojas piena apstrādāšanas un pārveidošanas iestādēs, jābūt darbā tīri gērbtām, ar tīrām rokām un jāvalkā tīra audekla priekšauti, kas sniedzas līdz kaklam un ar tāda paša audekla piedurknēm. Priekšmetiem, kas nāk sakarā ar pienu un piena produktiem, jābūt arvien tīriem un jāglabājas tīrā vietā.

21. §. Aizliegts nogaršot pienu un piena produktus no smeljamiem un mērojamiem traukiem, kuļus lieto pārdevējs, kā arī ar pirkstiem aizkart pārdojamā precī. Nogaršošana un pārbaudīšana atļauta vienīgi ar karoti, nazi vai lāpstīņu, kuļi pēc katreizējas lietošanas pārdevējam rūpīgi noslaukām.

V. Piena un piena produktu trauki.

22. §. Piena un piena produktu uzglabāšanai un pārveidošanai atļauts lietot tikai tādus traukus, kas pagatavoti no porcelāna, fajansa, stikla, māla ar nekaitīgu un nebojātu glazūru, cinka, šķārda emaljētas vai izalvotas dzelzs, vai labi izalvotas vara. Šiem traukiem jābūt ar pietiekoši lielu caurumu, lai iekšpusē varētu kārtīgi aplūkot un iztirīt, pie kam šos traukus nedrīkst lietot citām vajadzībām.

23. §. Visiem traukiem, kuļos pārveidā, uzglabā un pārdod pienu un piena produktus, jābūt tā aiztaisītiem, ka saturam netiek klāt nekādi netūrumi, putekļi, inzekti u. t. t. Traukiem jābūt ar vākiem, kuļi tos noslēdz pāri malām, un viņu ciešākai pieslēgšanai atļauts lietot pergamenta papīru un gumiju, bet nekādā ziņā drēbi, lupatas, salmus vai kādus materiālus, kas satur svīnu. Sviesta uzglabāšanai un pārveidošanai atļauts iesaiņojumiem tikai tīru pergamenta papīru un baltā eļļas krāsā krāsotas koka kastes ar vākiem.

24. §. Traukiem, kuļus lieto pienu un piena produktu mērīšanai, jābūt izgatavotiem no tāda materiāla, kas neatstāj iespaidu uz pārdojamā produktu. Šiem traukiem piemērojamas noteikumu 22. § prasības, un bez tam tiem jābūt ar tīdu rokturi, ka, pienu un piena produktus smelot, pārdevēja roka neskar pārdojamā precī.

Piezīme: Pienu un piena produktus var pārdot litriem un tā daļām vai arī uz svara. Sviestu atļauts

Latvijas bankas nedēļas pārskats

uz 1930. g. 22. janvārī.

AKTIVĀ.		Lati.	S.	PASIVĀ.		Lati.	S.
Zelts lējumos un monētās	23 937 495	10	—	Bankas naudas zīmes apgrozībā	46 981 755	—	—
Ārzenju valūta	42 356 386	13	—	Pamata kapitāls	17 010 202	77	—
Sudraba nauda	5 676 963	—	—	Rezerves kapitāls	3 662 097	54	—
Valsts kases zīmes un metāla nauda	14 976 093	33	—	Speciālās rezerves	2 500 000	—	—
Īsa termiņa vekseļi	93 778 428	31	—	Noguldījumi	15 410 608	24	—
Aizdevumi pret nodrošinājumiem	53 624 638	10	—	Tekoši rēķini	60 279 308	59	—
Citi aktīvi	21 854 947	60	—	Valsts rēķini un depozīti	91 157 057	96	—
	256 204 951	57	—	Citi pasīvi	19 203 921	47	—
					256 204 951	57	—

Rīgā, 1930. g. 22. janvārī.

24967

Padomes priekšsēdētājs J. Celms.
Galvenais direktors K. Vanags.

RĪGA.

Paziņojums.

Ceturtdien, 23. janvārī, piektdien, 24. janvārī, un sestdien, 25. janvārī, no pulksten 13 līdz 14 ārlietu ministrijas austrumu nodalā, Valdemāra ielā 3, dz. 3, pieņem interesentus sūtniecības padomnieks Maskavā Dr P. Oliņš.

Māksla.

Nacionālais teātris Brīvības piemineklim par labu. Jau tad, kad sāka aktīvi rīkoties Brīvības pieminekļa fonda lietā, Nacionālā teātra direktija paziņoja Valsts Prezidentam, ka fondam par labu teātris rīkos speciālu svētku izrādi. Nacionālā teātri nodibinājusies sevišķa Brīvības pieminekļa komiteja, kuļas priekšsēdētājs ir J. Brigaders, sekretārs K. Kvēps, kasieris D. Kalniņš un locekļi A. Amtmanis-Briedītis un V. Vilks. Lai līdzekļi būtu īsti prāvi, tad nolēma sniegt vienu no pēdējām, vispopulārākām izrādēm — Hirsfelda komediju „Sieviete, ko katrs meklē“, kuļā uzstāsies arī viesi — Annija Simsones, kas izrādes nolūkam par labu uzstājas pilnīgi par brīvu. Pirms izrādes ievada vārdu sacis dir. J. Brigaders. Publikas pienākums tagad ir apmeklēt šo izrādi, lai nams būtu pilns līdz pēdējai vietai un ienākums piemineklim par labu būtu jo prāvs. Bez tam var notikt, ka lugu valrs neizrāda, jo tagad sāksies Annijas Simsones viesizrādes jaunā lūgā — Bāra „Skatuves zvaigzne“.

Nacionālais teātris. Ceturtdien, 23. janvārī, plkst. 7.30 vak., Latvijas Sarkanā Krusta Žēlsirdīgo Māsu Savienībai par labu L. Fodota komedija „Piēka kā baznīcas žurka“. — Piektdien, 24. janvārī, plkst. 7.30 vak., Š. Aleichema komedija „Lielais vinnests“. — Sestdien, 25. janvārī, plkst. 7.30 vak., novitāte; Annijas Simsones viesizrādē Hermaņa Bāra komedija „Skatuves zvaigzne“ E. Feldmaņa režijā. Abonentiem 3. biļete. Interesanto izrādi atkārtos svētdien un otrdien.

Nacionālā opera. Ceturtdien, 23. janvārī, Aleksandra Aleksejeva viesizrāde „Romeo un Džuljeta“, Romeo partijā. Dirģents Otto Karls. — Piektdien, 24. janvārī, „Džonnijs uz spēlī“. Dirģents Otto Karls. — Sestdien, 25. janvārī, Aleksandra Aleksejeva viesizrāde „Jevgeņijs Onegins“. Dirģents Otto Karls. — Svētdien, 26. janvārī, pulksten 2 dienā A. Abramovas un M. Gaboviča baleta pēcpusdiena. Programmā iepriekšējos baletvakaros vislielāko piekrišanu guvušās dejas. Dirģents Otto Karls. Pulksten 7.30 vakarā „Džonnijs uz spēlī“. — Pirmdien, 27. janvārī, pulksten 8 vakarā vijolvirtuozu Anri Marto otrais koncerts. Pie klavierēm prof. V. Ružickis.

Literātūra.

Jelgavas apriņķa pašvaldības pārskats 1920. līdz 1930. Jelgavā, 1930. g. Jelgavas apriņķa valdes izdevums.

KURSI.

Rīgas biržā, 1930. gada 23. janvārī.

Devīzes:

1 Amerikas dollars	5,177—5,187
1 Anglijas mārciņa	25,20—25,25
100 Francijas franku	20,30—20,45
100 Beļģijas belgu	71,95—72,50
100 Šveices franku	99,85—100,60
100 Itālijas liru	27,04—27,25
100 Zviedrijas kronu	138,85—139,55
100 Norveģijas kronu	138,20—138,50
100 Danijas kronu	138,40—139,10
100 Austrijas šilīgu	72,60—73,30
100 Čehoslovākijas kronu	15,31—15,46
100 Holandes guldeņu	208,00—209,05
100 Vācijas marku	123,55—124,20
100 Somijas marku	12,96—13,08
100 Igaunijas kronu	138,15—138,85
100 Polijas zlotu	57,55—58,75
100 Lietavas litu	51,30—52,00

Dārgmetāli:

Zelts 1 kg	3425—3445
Sudrabs 1 kg	72—80

Vērtspapīri:

50% neatkarības aizņēmums	98—100
40% Valsts prēm. aizņēmums	98—100
60% Zemes bankas ķīlu zīmes	92—93
80% Hipotēku bankas ķīlu zīmes	96—97

Rīgas biržas kotācijas komisijas priekšsēdētājs J. Skujevics.
Zvērināts biržas maklers Th. Summers.

Redaktors M. Ārons.

